

CATEQUESI

MISSA FAMILIAR II ANY

Era la Missa de final de tot el curs de Catequesi i abans de començar les primeres comunions. Els infants amb les seves famílies hi han participat plenament. L'evangeli ens parlava dels deixebles que caminaven vers Emmaús i acullen Jesús a casa seva i el reconeixen ressuscitat quan parteix el pa. Aquesta experiència l'anem repetint cada vegada quan ens reunim els cristians i celebrem l'Eucaristia, com aquest diumenge. A partir del proper diumenge celebrarem les primeres Comunions d'aquest centenar de famílies i esperem fer-ho amb un signe important de festa, però també de responsabilitat, que llurs fills guardin dins el seu cor aquesta experiència única de rebre dintre seu el mateix Jesús.

PREPARANT LES PRIMERES COMUNIONS

La confessió i renovació de les promeses del Baptisme. Va ser divendres passat al vespre. Es trobaven tots els pares i mares amb els nens que fan la primera comunió ara pel mes de maig.

DIES DE PRIMERES COMUNIONS. MAIG:

Dia 14, a les 13h. Dia 21, a les 11:30h. i a les 13:00h. Dia 27, a les 18h. Dia 28, a les 11:30h.

JUNY: Dia 4, a les 13h. Dia 10, dissabte, a les 18:00h. Dia 11, a les 13h. Dia 18, a les 11:30h. i a les 13h.

30na. TROBADA DE CRISTIANS

DOLOR i ESPERANÇA

Aquests dies i segons l'experiència que facis, et trobes envoltat de dolor, tristesa, angoixa, preocupació, fins hi tot desesperança. M'he trobat així acompanyant persones immerses en el dolor per la mort d'un familiar i si aquesta mort ha estat "prematura" el dolor i el sofriment és més gran encara. També alguna persona que pateix llarga malaltia i és acompanyada pels seus, que no la deixen mai sola; tenir algú que és de casa i el tens ben a prop és reconfortant i dona seguretat. O també aquell que està sense feina i això li porta angoixa, que de retruc afecta a la seva família que malviu i la desesperança està a flor de pell. En tots els casos saber estar al costat del dolor o millor dit del que pateix, mai he tingut el sentiment de no fer res, al contrari són les estones que n'he sortit més enriquit. Però enmig de tot això he de portar esperança. No n'hi ha prou amb un somriure, no n'hi ha prou amb la mà a l'espatlla o una abraçada, cal sobretot el caliu humà, la presència que encoratgi, encara que moltes vegades falten les paraules. Crec que aquí hi juga molt clarament l'experiència cristiana de fe. Però al mateix temps aquesta experiència ha d'anar acompanyada de molt d'humanisme. Proclamar les benaurances de Jesús, al seu moment, demana també que el meu cor estigui obert a aquesta benaurança. Acompanyar a qui pateix i està adolorit per qualsevol circumstància humana i fer-ho des de la fe cristiana, és també aproximar-lo al Senyor. Ajudar-lo a descobrir que la fe no és només un recurs tranquil·litzador o una teràpia pacificadora, és sobretot confiança i posar-se en mans del Creador. És confiança en les paraules de Jesús que ens obre a l'esperança...P. Joan

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó
Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW.parroquialledovalls.cat
Valls 7 MAIG 2017 N. 901

NOVA RELACIÓ AMB JESÚS

Les comunitats cristianes necessitem viure una experiència nova de Jesús revifant la nostra relació amb ell. Posar-lo decididament al centre de la nostra vida. Passar d'un Jesús confesat de manera rutinària a un Jesús acollit vitalment. L'evangeli de Joan fa alguns suggeriments importants en parlar de la relació de les ovelles amb el seu pastor. El primer és «escollar la seva veu» en tota la seva frescor i originalitat. No confondre-la amb el respecte a les tradicions ni amb la novetat de les modes. No deixar-nos distreure ni atordir per altres veus estranyes que, tot i que s'escoltin a l'interior de l'Església, no comuniquen la seva Bona Notícia. És important, a més, sentir-nos cridats per Jesús «pel nostre nom». Deixar-nos portar per ell. Descobrir a poc a poc, i cada vegada amb més alegria, que ningú no respon com ell a les nostres preguntes més decisives, els nostres anhels més profunds i les nostres necessitats últimes. És decisiu «seguir» Jesús. La fe cristiana no consisteix a creure coses sobre Jesús, sinó creure en ell: viure confiant en la seva persona; inspirar-nos en el seu estil de vida per orientar la nostra pròpia existència amb lucidesa i responsabilitat. És vital caminar tenint Jesús «davant nostre». No fer el recorregut de la nostra vida en solitari. Experimentar en algun moment, encara que sigui de manera maldestra, que és possible de viure la vida des de la seva arrel: des d'aquest Déu

que se'ns ofereix en Jesús, més humà, més amic, més proper i salvador que totes les nostres teories. Aquesta relació viva amb Jesús no neix en nosaltres de manera automàtica. Es va despertant en el nostre interior de forma fràgil i humil. Al començament és gairebé només un desig. Generalment creix envoltada de dubtes, interrogants i resistències. Però, no sé com, arriba un moment en què el contacte amb Jesús comença a marcar decidivament la nostra vida. Estic convençut que el futur de la fe entre nosaltres s'està decidint, en bona part, en la consciència dels que a hores d'ara ens sentim cristians. Ara mateix la fe s'està revifant o s'està extingint en les nostres parròquies i comunitats, al cor dels sacerdots i dels fidels que les formem. La increença comença a penetrar en nosaltres des del mateix moment en què la nostra relació amb Jesús perd força o queda adormida per la rutina, la indiferència i la despreocupació. Per això, el papa Francesc ha reconegut que «necessitem crear espais motivadors i guaridors [...] llocs on regenerar la fe en Jesús». Hem d'escollar la seva crida. **José Antonio Pagola**

MES DE MAIG

Cada dia de la setmana a la Missa del vespre a les 20h i després de la Comunió fem les invocacions marianes típiques del mes de maig dedicat a la Mare de Déu i acabem amb la benedicció del Senyor. Creiem que al Lledó Santuari de Maria hem de ser fidels devots de la nostra Mare a la qual confiem els nostres projectes i els nostres treballs a favor del regne del seu Fill, Jesús.

VOCACIONS NATIVES "Impulsats per l'Esperit... Sóc aquí envieu-me"!

Aquest és el lema de la Jornada mundial per la vocacions natives. Recordo quan era a la Missió a la Selva Amazònica vaig treballar per les vocacions natives, nois i noies que van participar de grups de pregària i alguns van optar per ser sacerdots i alguna noia religiosa, i encara perduren en la seva vocació. Per a mi va ser una gran alegria haver acompanyat aquests joves a un compromís més ple envers Jesucrist i l'anunci de la Bona Nova. Ells ara són missioners a casa seva. P. Joan

Vers una comunitat cristiana que viu i celebra la seva fe i és oberta i acollidora (II)

Pertinença-Creure-Comportar-se
Fa una colla d'anys el panorama cultural era molt diferent al d'avui, ja que es donava per sabut un fort sentit moral de pertinença a una comunitat i uns costums socials. La gent sabia com es tenia de comportar en certs moments i ens certs llocs. Sabia exactament què havia de creure. I havia "divisió" de barris en una mateixa ciutat i si travessaves la "línia" et "barrejaves" amb els altres que no eren dels teus, podies ser malvist. Ara vivim en una cultura hiperindividualista, i molts ja no actuen pel que se suposa que han de fer. Alguns es comportaran segons la seva creença d'una manera particular si això els correspon de fer. Per a aquests ja no val la tradició o l'autoritat. En quan a creure, s'ha perdut el sentit de l'obligació a res més enllà de l'individu i les seves creences personals. Molts no se senten interpel·lats per la recerca de la veritat. Molts s'apunten, es queden, o marxen de l'Església, no pas per qüestions de creença, sinó més aviat per poc sentit de pertinença, per causa de la comunitat... L'antic ordre de: pertinença-creure-comportar-se s'ha girat de l'inrevés. Les creences no canvien per la predicació o l'ensenyament, sinó més aviat construint confiança a través de les relacions, mitjançant la proximitat, l'acollida, mitjançant el sentit de pertinença. Ens cal ara sobre tot, i veient aquesta nova realitat, examinar l'estat actual de la nostra comunitat parroquial, que no sigui un gran pes mort a l'hora d'atreure generacions noves. Ens preguntem: com podem transformar la cultura de la nostra parròquia per a començar a viure el model de Pertinença-Creure-Comportar-se? Ens caldrà anar més enllà de les úniques celebracions dominicals i estar disposats a la trobada, camí enllà, per acollir a "propers i allunyats". Prendre consciència que no som un "club privat" pels qui pensen igual, sinó obert i acollidor de tots. P. Joan

IV DIUMENGE DE PASQUA

ORACIÓ INICIAL

Pare, tu que ets font de vida, dóna'ns la gràcia de respondre a la crida del teu Fill Jesús que ens ha fet amics seus. Fes que seguint-lo a Ell, el nostre mestre i pastor, visquem el seu manament nou i ens mantinguem en el camí de la veritat. Per Crist Senyor nostre.

SALM 22

El Senyor és el meu pastor, no em mancarà mai res.

El Senyor és el meu pastor, no em manca res. em fa descansar en prats deliciosos; em mena al repòs vora l'aigua, allí em retorna. Em guia per camins segurs per l'amor del seu nom.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, perquè us tinc vora meu; la vostra vara de pastor m'asserena i em conforta.

Davant meu pareu taula vós mateix, i els enemics ho veuen; m'heu ungit el cap amb perfums ompliu a vessar la meva copa.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida i viuré anys i més anys a la casa del Senyor.

PREGÀRIES

Senyor, tu que ets el nostre Pastor:

Et preguem que ens acompanyis sempre pel teu camí fins a la fi.

Senyor, tu que ets el nostre Pastor:

No permetis que cap de les teves ovelles s'esgarrin i marxin del teu costat.

Senyor, tu que ets el nostre Pastor:

Tu que ens coneixes pel nostre propi nom, fes que et reconeguem com a Pastor i guia ara i sempre.

Senyor, tu que ets el nostre Pastor:

Obre'ns sempre la porta de la teva cleda, perquè puguem entrar i sentir el teu amor.

Senyor, tu que ets el nostre Pastor:

Acompanya als nostres pastors d'avui perquè siguin fidels al teu Regne d'amor i bondat.

Senyor, tu que ets el nostre Pastor:

Crida a altres persones que siguin també pastors de les nostres comunitats.

ORACIÓ FINAL PER LES VOCACIONS NATIVES

Pare, vull obrir el meu cor al món, donar a conèixer el tresor de la teva tendresa i anunciar la teva alegria als meus germans. "Sóc aquí, envia'm". Vull ser portador de Crist, profeta de la teva paraula, i testimoni del teu amor. "Sóc aquí envia'm". Tu que ens impulsas amb el teu Esperit i superes les nostres expectatives, camina amb mi i sigues sempre la meva força. "Sóc aquí, envia'm". T'ho demano per mitjà de Maria, la humil, la servidora, la valenta. Amén.

LA TAULADA

Un agraïment a l'Institut Serra Miramar, per la seva iniciativa, i ja en fa unes quantes, que amb els alumnes organitzen una caminada a favor del nostre Menjador La Taulada. Tots els participants havien de portar aliments o algun donatiu i han recollit uns quants quilos d'aliments com llegums, conserves...i 125€ Els ho agraïm de cor per aquesta disponibilitat a l'equip de direcció, professors i alumnes.

També agraïm a l'Institut Jaume Huguet que durant tot el curs escolar han organitzat diversos grups d'alumnes per a col·laborar al nostre menjador, servint a la taula o ajudant a preparar aliments. És una bona experiència pels joves que desperten els valors de la solidaritat i el respecte vers les persones menys afortunades.

LA CASA D'ACOLLIDA

Sí, encara la tenim oberta acollint a persones que ens demanen ajuda. Ens costa diners, especialment per la factura de la llum que es dispara en el temps de fred i les aportacions són mínimes. Mirarem d'aguantar una mica més, per veure si hem de continuar o no. Aquesta setmana hem hagut d'acollir una parella ja gran, i un home. Sempre amb l'estada provisional a l'espera de trobar un lloc, però allí poden dormir i poden menjar al nostre menjador, La Taulada.

OKUPES

Són varies les persones que demanen un lloc per viure i poder-se empadronar. Viuen "d'okupes" en llocs sense les garanties d'higiene, a vegades sense aigua i la llum punxada. Algunes persones les hem pogut allotjar, altres orientat cap els serveis socials, altres no hem trobat solució... Veiem que és un "problema" que de moment ningú troba solució, per més que en les campanyes polítiques municipals ho vam denunciar en gairebé en tots els partits polítics que ens van convidar a dialogar amb ells.

EMERGÈNCIA A COLÒMBIA

Amb motiu de les greus inundacions que hi ha hagut a Colòmbia, els Missioners Claretians d'aquell país han apel·lat a la solidaritat dels Claretians d'altres països.

Encara que no hi ha cap comunitat claretiana propera al lloc del desastre, els Claretians de Colòmbia es disposen a col·laborar amb els damnificats a través de les accions que es facin des de la Conferència Episcopal i la Conferència de Religiosos colombianes.

Per a més informació i per fer donatius, podeu adreçar-vos a "Proclade Santiago" (l'entitat que canalitzarà l'ajuda, ONG dels Missioners Claretians d'Iberia), a través d'aquest enllaç: www.fundacionproclade.org

PELEGRINATGE A LOURDES DEL 8 AL 12 DE JULIOL

Com cada any des de l'Arquebisbat s'organitza aquest pelegrinatge al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes. Aquest any és el 45è, any que es va fent. Guiats per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

Per contactes hi ha aquest telèfon: a la seu de Tarragona C/ de les Coques 1-C Tel 977 23 77 35.

A Valls Sra. Mercè Guasch 616 945 856. **Les inscripcions hi ha temps del 2 al 30 de maig.**

CALENDARI DE CATEQUESI D'ADULTS

TROBADA DE FE I CULTURA

(Congregació Mariana)

Cada 4t. dilluns de mes a les 18:30h.

GRUP BÍBLIC

Cada 2n. i 4t. dissabte de mes a les 18:30h.

Cursets de Cristiandat reunió de grups

Primer dimecres de cada mes a les 17:30h.

VISITA A MALALTS

Aquest divendres passat hem visitat els malalts que cada mes ja ho fa la Sra. Maria Llorens, però ara per Pasqua hi va el sacerdot per confessar o fer la Santa Unció, al mateix temps que els portem la Sagrada Comunió. Són uns moments bonics pel malalts o ancià que ens rep a casa seva ple d'alegria i confiança amb la visita del Senyor.

EL TONI

El seu pare també es diu Antonio, i és una persona de fe junt amb la seva esposa, sovint participen de la Missa dominical o fins hi tot diària, col·labora des de la Caritat en tot allò que calgui. Dilluns, dia del treballador, i que hem "batejat" amb el dia de Sant Josep obrer, el seu fill deixava a aquest món per anar a viure a l'eternitat de pau, dins el cor de Déu, Pare. Era el diumenge anterior el dia 23, festa de sant Jordi, que celebràvem amb família i amb la comunitat cristiana la primera comunió de la filla Anaïs. Temíem que per la malaltia el pare no pogués veure fer la primera comunió de la filla. Ho vam fer, ja ho crec que ho vam fer! i amb la participació de tots i d'altres nens i nenes del seu grup que la van acompanyar, el pare de l'Anaïs també li vaig donar la comunió, va ser la última vegada i Jesús es va convertir en el seu company de camí fins aquest dilluns, que li ha obert les portes del cel. Mentre, a l'evangeli d'aquest cap de setmana, vèiem Jesús que es feia company de camí amb dos dels seus deixebles i en arribar a casa seva el van convidar a entrar, junts van sopar i va ser llavors que també va entrar dins el seu cor i el van veure ressuscitat. L'Antonio també ha fet el mateix, com si digués: entra Senyor, dins el meu cor i dins el cor de la meua filla, que ella gaudeixi de Tu i jo caminaré una mica més fins que ens veurem, cara a cara, ben aviat! Si l'Antonio ha fet aquesta experiència del Crist, Ressuscitat, i viu en el cor del Pare per sempre. Ho sentim i plorem, perquè la vida de l'Antonio, encara no era ni vespre ni de nit, era ple dia de joventut. Però el mal va penetrar dins seu, el mal s'ha emportat el cos, però no ha vençut la vida eterna on ell viu ara. Antonio, vetlla per la teva esposa i per la teva filla i pels teus pares i germans, segur que seràs el seu àngel de la guarda. Tu també, com Jesús, has vençut i has guanyat la vida eterna. P. Joan

TROBADA DE CRISTIANS

Tots vam tornar a casa ben contents, va ser una jornada ben reeixida. Els més de 200 participants van gaudir del concert "litúrgic" dins el monestir de Santes

Creus, un lloc adient pel que cantaven i per l'avinentesa del local, amb l'explicació oportuna dels cants i el seu contingut. Després trasllat al Pont d'Armentera dinar junts als locals cedits gentilment per l'Ajuntament Pel Pont, i a mitja tarda dins a l'església parroquial Del Pont, Mn. Vicenç ens va fer una bonica i sàvia explicació del retaule de Santa Magdalena i seguidament la Missa participada pels "pontarrins" i tots els assistents a la 30na. Trobada de Cristians i ara fins el proper any que segons diuen serà a Vallmoll.

DIA DE LA MISSIO CLARETIANA

Va ser diumenge passat al racó de missions hi ha algun material que ja hi és sempre, però el vam intensificar aquest dia. A més, el P. Joan ens va fer una llarga explicació a la Missa tant del vespre com al matí del Diumenge amb les famílies, especialment el que va ser la seva experiència a la missió claretiana de la selva amazònica on va fundar una escola professional.

POLÍTICA

Una "moció de censura" contra qui governa o contra la corrupció! Deixeu-me que us digui que ja s'ho faran, però resulta que tots els que vivim en aquest país, estem afectats de ple en tota aquesta corruptela que ens envolta. Som els qui vivim en aquest país que hem votat els polítics que potser ens mal defensen! I hem vist una i mil vegades que governant uns o altres, més tard o més aviat es descobreixen corrupcions escandaloses. Desviacions de diners que tenien una finalitat per uns projectes determinats i que els pressupostos no arriben i cal allargar-los o ampliar-los, què ha passat? Oh! Imprevistos! Com que imprevistos? Què s'ha aprovat en fer el projecte? Quan algú esbrina la cosa es troben els furats plens de diners desviats, que algú s'ha enriquit. Digueu-li "canal de Isabel", digueu-li aeroports, digueu-li AVE, o palau de la música... i els rebuts de la llum qui els entén? Ja t'ho expliquen ja, però ara et ve una altra companyia i t'ho pot fer més "barato" qui ho entén? I quantes boques han "tapat" per fer callar qui ha descobert quelcom i potser amb diners desviats! Com podem viure enmig de tot aquest brogit? Ai, ai, ai...! Recordo que el meu Mestre, Jesús de Natzaret, el van clavar a la Creu només per haver dit la veritat! Per defensar el pobre i oprimir i oferir-li una benaurança i molts dels seus seguidors van acabar igual, no recordeu noms? Qui "remena els fils" perquè hi hagi feina per a tothom o no n'hi hagi? i dilluns celebràvem el dia del treball, quina ironia! Si són una colla de milions d'aturats! P. Joan

tants **SABIES QUE...** **tants**

☒ Església catòlica	0,7
☒ Finalitats socials	0,7
	1,4

Es poden marcar les dues caselles: Església catòlica i Finalitats socials.

Si marquem les dues caselles es dona un total de 1,4 de punts a l'Església catòlica i un altre 0,7 a les altres Finalitats Socials.

En cap cas pagarem més ni cobrirem menys.

Si s'opta per la casella de la Creu no s'obrirà l'opció de pagar més a favor de l'Església.

Creu de Sant Jordi, 100. 08001 Barcelona